

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
rugsėjo mėn.
27
ketvirtadienis
Nr. 77 (1051)
★

Kaina 15 kap.

N E D E L S K I M E

Nuimti derlių

Rajono kolūkių žemdirbiai pasėjo žiemkenčius, baigia rauti linus. Atėjo lemiama diena baigti visų kultūrų derliaus nuėmimą, jo sudorojimą išvengiant nuostolių.

Plačiai išvystyto socialistinio lenktyniavimo, sumanaus organizuoto darbo rezultate šiomis dienomis užbaigė grūdinių bei ankštinių kultūrų derliaus nuėmimą „Lukonių“, M. Melnikaitės vardo, „Palangos“ ir kt. rajono kolūkiai. Apie 50 proc. visų grūdinių kultūrų iškūlė „Pirmūno“ kolūkio nariai.

Tačiau daugumoje rajono kolūkių derlius nuimamas labai lėtai. Rajone dar visas trečdalis visuomeninio grūdinių kultūrų derliaus yra lauke. Vien „Laukų spartuolio“ kolūkyje apie 200 ha javų nenupiauta. Tas rodo, kad į derliaus nuėmimą kolūkių, MTS vadovai nekreipia reikiamo dėmesio, nemobilizuoja jėgų sparčiam derliaus nuėmimui.

Linai baigiami nurauti, bet Skapiškio MTS zonos kolūkiuose tolesnis jų apdorėjimas nevyksta: neikvami, nei klojami. Kasant bulves nepanaudojama technika.

Tik įjungus visas jėgas, techniką, pagerinus organizacinį darbą, taikant materialinio paskatinimo priemones, galima ir reikia nepalankiomis oro sąlygomis nuimti derlių be nuostolių.

Suarti dirvas

Lygiagrečiai su kitais ūkiniais darbais rajono kolūkiuose pradėtas rudeninis dirvų arimas. Suarta virš 1.000 hektarų. Apie 200 hektarų dirvų suarė „Pirmūno“ kolūkyje Kupiškio MTS mechanizatoriai: Balys Budrys, Bronius Jonušys, Antanas Morkūnas ir kt. Po šimtą ha suarta dirvų Mičiurino vardo, „Aukštaičių“, „Lukonių“ ir kt. kolūkiuose.

Bet tai—lašas jūroje. Kiekvienas jau įsitikino, kad suartose iš rudens dirvose išauga gausesnis derlius. Gi tuose kolūkiuose, kuriuose vyrauja darbų eiliškumas, rudeninis dirvų arimas dar nepradėtas. Norėtusi paklausti, ką galvoja apie sekančių metų derlių „Laukų spartuolio“, „Vedrupio“, „Pirmosios vagos“ ir kitų 7 Skapiškio MTS zonos kolūkių vadovai?

Visas dirvas suarti rudenį—štai mūsų, draugai žemdirbiai ir mechanizatoriai, neatidėliotinas uždavinys.

Pasiruošti gyvulių žiemojimui

Tiesiog gėdinga kai kuriems mūsų rajono kolūkiams vilktis uodegoje pieno, mėsos ir kitų gyvulininkystės produktų gamybos srityje. Ar pas mus nėra sąlygų pakelti gyvulių produktyvumui, argi mes blogiau mokame prižiūrėti, auginti gyvulius? Yra ir sąlygos, yra ir žmonės. Reikia tik kasmet daugiau paruošti pašarų, ir įvairių pašarų, kad galima būtų didinti gyvulių skaičių, o tuo pačiu ir jų produkciją, pastatyti daugiau karvėdžių, kiaulidžių bei kitų visuomeninių pastatų. Tada ir mūsų žmonės pasieks nemažų laimėjimų visuomeninės gyvulininkystės vystyme, padidės gyvulių produkcija.

Bet to dar, deja, kasmet nepadarome. Praėjusiais metais nebuvo paruošta reikiamo pašarų kiekio. Nekovoama dėl pašarų bazės sustiprinimo ir šiais metais. Dar nė vienas rajono kolūkis neįvykdė siloso gamybos užduties. Tik 46,6 proc. užpajamuota šieno.

Toks nerūpestingumas kaupiant pašarus neigiamai atsiliepią ir į gyvulių skaičiaus užduoties vykdymą. Štai, Skapiškio MTS zonos kolūkiuose 12 karvių mažiau negu pernai. „Pakupio“, „Mūsų rytojaus“, „Skodinio“, Mičiurino vardo ir kt. kolūkiuose trūksta 15–24 karvių. Apie porą—trejetą šimtų štukų kiaulių trūksta „Laisvės“, „Laukų spartuolio“, „Mūsų rytojaus“ ir kt. kolūkių fermose.

Kad visuomeniniai gyvuliai sočiai ir šiltai žiemotų, visų pirma reikia sukaupti kiek galima daugiau pašarų, baigti statyti ir atremontuoti patalpas.

Kuo geriau mes pasiruošime gyvulių žiemojimui, tuo daugiau mes gausime pieno, mėsos, vilnų, kiaušinių.

* * *

Nedelskime nė vienos dienos, nė vienos valandos nuimant kolūkinį derlių, suariant dirvas, pasiruošiant visuomeninių gyvulių žiemojimui! Sėkmingai užbaikime šiuos ūkinius metus!

Lietuvos KP Centro Komitete ir Lietuvos TSR Ministrų Taryboje

DĖL PRIEMONIŲ RUDENINIAM DIRVŲ IR JUODŲJŲ PŪDYMŲ SUARIMUI UŽTIKRINTI RESPUBLIKOS KOLŪKIUOSE IR TARYBINIUOSE ŪKIUOSE

Šiomis dienomis Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba apsvaustė priemones rudeniniam dirvų ir juodųjų pūdymų suarimui užtikrinti respublikos kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose. Priimame nutarime pažymima, kad sava laikis ir kokybiškas rudeninis dirvų ir juodųjų pūdymų suarimas kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose yra viena iš svarbiausių priemonių kovoje už tolesnį visų žemės ūkio kultūrų derlingumo kėlimą. Daugelio kolūkių ir tarybinių ūkių darbo praktika rodo, kad rudenį paruošus dirvą, vasarą galima pasėti geresniu laiku ir padidinti jo derlingumą.

Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba iškėlė respublikos Žemės ūkio ministerijai ir Tarybinių ūkių ministerijai, partijos rajonų komitetams ir rajonų vykdomiesiems komitetams, mašinų-traktorių stočių ir tarybinių ūkių direktoriams bei kolūkių valdyboms uždavinį užtikrinti, kad dirvos visiems 1957 metų vasarinių kultūrų pasėliams ir visi pūdymai būtų suarti iš rudens.

Respublikos Žemės ūkio ministerija, Tarybinių ūkių ministerija, partijos rajonų komitetai, rajonų vykdomieji komitetai, mašinų-traktorių stočių ir tarybinių ūkių direktoriai įpareigojami užtikrinti, kad rudeninio ir juodųjų pūdymų arimo planas būtų įvykdytas iki 1956 metų spalio 20 d.

Būtina užtikrinti, kad dirvas ir juoduosius pūdymus rudenį netrikdomai artų dviem pamainomis traktoriai, kurie nedirba derliaus nuėmimo ir žiemkenčių sėjos darbų. Arimui nakties metu taip pat reikia naudoti traktorius, kurie dieną dirba derliaus nuėmimo ir žiemkenčių sėjos darbus.

Reikia rudeniniam dirvų ir juodųjų pūdymų arimui visuose kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose paskirti reikiamą skaičių arklių ir nuolatinių artojų, organizuoti nuo-

latinę kontrolę, kaip traktorininkai ir artojai vykdo pamainos ir sezono išdirbio normas ardami iš rudens dirvas ir juoduosius pūdymus; griežtai kontroliuoti arimo darbų kokybę.

Perdaug drėgnose ir žemose vietose reikia arti lysvėmis ir išvaryti vagas vandeniui nutekėti.

Lietuvos TSR Žemės ūkio ministerija, Tarybinių ūkių ministerija, Lietuvos Vartotojų kooperatyvų sąjunga ir Vyriausiosios automobilių bei traktorių tiekimo valdybos Lietuvos kontora įpareigojamos užtikrinti, kad mašinų-traktorių stotims, kolūkiams ir tarybinams ūkiams netrikdomai būtų tiekiama verstuvės ir noragai, o taip pat kitos atsarginės dalys arkliniams ir traktoriniams plūgams bei atsarginės dalys traktoriams.

Lietuvos TSR Žemės ūkio ministerija, Tarybinių ūkių ministerija ir Respublikinė vyriausiosios naftos tiekimo valdybos kontora turi užtikrinti, kad mašinų-traktorių stotims ir tarybinams ūkiams netrikdomai būtų tiekiama degalai ir tepalai traktoriams.

Partijos rajonų komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir mašinų-traktorių stočių direktoriai įpareigojami plačiai išaiškinti kolūkių valdyboms ir kontroliuoti, kad traktorininkams ir prikabinėtojų, kurie viršijo užduotis pagal atskirus žemės ūkio darbų laikotarpius terminu, numatytų mašinų-traktorių stočių ir kolūkių sutartyse, laikydami agrotechninių kokybės reikalavimų, būtų priskaičiuojamas priedas darbadieniais, tame tarpe už rudeninį dirvų ir juodųjų pūdymų arimą 45 procentų dydžio prie darbadienių, priskaičiuotų už tuos darbus kaip tiesioginis atlyginimas, o traktorinių brigadų brigadininkams, jų padėjėjams ir pilstytojams-apskaitininkams — įvykdžius traktorinės brigados bendrą užduotį laiku. (Nukelta į 4 psl.).

Mūsų RAJONE

Sparčiai vyksta darbai

Nuolatiniai lietūs trukdo rudens lauko darbus, ypač derliaus nuėmimą, bet „Pirmūno“ kolūkio žemdirbiai nenuleido rankų. Jie, išnaudodami kiekvieną giedrą minutę, sparčiai plaukna vasarą, veža į kluonus, organizuotai vykdo kitus darbus, ruošiasi gyvulių žiemojimui. Štai, I, III ir IV laukininkystės brigadų žemdirbiai jau nukirto javus. Marcinkevičiaus

vadovaujamos brigados nariai pirmieji nuėmė ir susilosavo kukurūzus pagamindami apie 100 tonų siloso. S. Likša, B. Budrys, J. Breivė, D. Bukavičius—rudens darbų kolūkinėje gamyboje pirmūnai.

G. Notkus

Sparčiai nuima derlių

„Šetekšnos“ kolūkio nariai organizuotai nuima derlių. Pirmąją Jonė Vilimo vadovaujama I laukininkystės brigada. Nukirsta

daugiau kaip 50 ha miežių ir kviečių. Lygiagrečiai vykdomi ir kiti darbai. Jau prikulta apie 100 tonų naujojo derliaus grūdų. Ge-

rai dirba Skapiškio MTS kuliavosios mašinistas Urbonas ir traktorininkas Šilinis.

V. Juzėnas

Moksleivių parama

Šiomis dienomis Adomynės septynmetės mokyklos moksleiviai, vadovaujant mokytojams, talkininkavo „Adomynės“ kolūkyje. Jie per pirmąją dieną V laukininkystės brigadoje nurovė 2 ha linų. Darbe pasižymėjo J. Žilinskas, J. Motiejūnaitė, V. Baltrūnas ir kt. moksleiviai. Jie dirba visus lauko darbus. Moksleiviai padės žemdirbiams nuimti ir cukrinių runkelių derlių.

Pavyzdį darbe moksleiviams rodo mokytojai Ruzgienė, Morkūnaitė, Narbutas ir kiti.

„Adomynės“ kolūkio žemdirbiai patenkinti moksleivių parama.

A. Briedis

PASAKOJA „PIRMŪNO“ KOLŪKIO GYVULININKAI

Piemuo Antanas Breskys:

— Mūsų karvių daug, iki trijų šimtų mažai betruksta, tik bėda, kad pieno mažai. Bet dėl to nei aš, nei piemenys Zakarauskas ir Lipkevičius nekalti. Ganyklai mums paskirtas miškas (nors plotas didelis, bet ten žolės nėra) ir keli hektarai dirvono prie karvidžių. Šitame dirvone mes daugiausia ir ganojame. Dirvonas nutryptas, žolės mažai, o kuri yra, ir ta nuo kupstų, neėdama.

Iki šio mėnesio 12 dienos karvėms atveždavo vikių-avių mišinio. Melžėjos jo kasdien duodavo karvėms po 20 kg. Dabar papildomai karvių niekas nebešeria. O kaip karvę priganysi, tiek ir pieno iš jos matysi.

Karvėms, o ir piemenimis kolūkio valdyba labai mažai rūpinasi. Štai, dabar mes, piemenys, ar šilta, ar šalta, ar lietus lyja, vis lauke. Nei kuo apsi-

gaubti nuo lietaus neturime, nei kuo apsiauti, kad kojos nesušlapėtų. Argi negalėtų kolūkio valdyba mums lietaus palčius įtaisyti arba guminius batus. Tada ir man nereikėtų prie kojų virvutėmis kaliošus raišioti.

Pieno būtų, tik reikia geros ganyklos. Kai pavasarį po dobilus ganimė, tada ir karvės pieno daugiau duodavo.

Melžėja Bronė Valintinavičiūtė:

— Man priskirta 15 karvių. Senapienės ir pirmaveršės nėra nė vienos, todėl pieno turėčiau daug gauti. Kai karves papildomai šerdavome žaliuoju pašaru, tai vidutiniškai iš kiekvienos karvės kasdien primelždavome po 4 litrus pieno. Dabar kelinama diena papildomai nebešerame, todėl ir pieningumas sumažėjo. Pavyzdžiui, šio mėnesio 15 dienos rytą iš savo karvių aš primelžiau tik 23,2 litro pieno, t. y. iš kiekvienos karvės vidutiniškai ne daugiau kaip po 1,5 litro.

Taigi, pienas ne vanduo, iš Viešintos upelio nepasemsi. Kad karvės jo daugiau duotų, reikia gerų ganyklų, pakankamai ir gerų pašarų.

Gi melžėja Ramanauskaitė primelžia dar mažiau. Mat, jos karvių dauguma pirmaveršės, tai į dieną duoda vidutiniškai tik po 2 litrus pieno.

Galvijų fermos vedėja Vėtienė mažai rūpinasi mūsų darbu. Specprangos, galima sakyti, kad neturime, tik senus, suplyšusius chalatus.

Prie karvidės yra virtuvėlė, kurioje šildome vandenį bidonams plauti. Bet virtuvėlė labai blogai įrengta: kai tik krosnelę užkuri, dūmai akis čia. Taip pat būtų gerai, kad vandeniui šildyti būtų įmūrytas katilas. Dabar gi vandenį šildome į ugnį statydamos du kibirus. Ir taip vargstame jau ne pirmus metus.

Nėra jokio sandėliuko pienui laikyti, tai, kol išveža pieninėn, laikome čia pat tvarte. Komisijos tikrinamos vis randa, kad pieną mes nešvariai laikome. Ir iš kur gi bus švarus laikymas tvarte tarp mėšlų?

Dabar ruduo, o ir žiema čia pat. Būtina karvidę paruošti gyvulių žiemojimui. Kas iš to, kad kolūkio valdyba pavasarį žadėjo įrengti automatinę girdyklą, įtaisyti kabamąjį kelią pašarams atvežti ir mėslui išvežti. Tai buvo ta-

da, kada tvirtinome šių metų gamybinį planą. O kol kas jokie mechanizavimai nė nepradėti.

Edžios ir tos niekam tikę, kolūkiečiai savo asmeninėm karvėm ir tai geresnius žlabus įtaiso. Blogiausia, kai karvėms pririšti nėra specialių ryšių. Iki šiol gi karvę pririši virvės galu. Jei labai trumpai pririši, karvė neatsiguls, pasismaugti gali. Pririši kiek ilgiau, karvė su karve susisieks, ir, kuri piktesnė, savo kaimynę pribado, pašarą iš jos snukio išėdė.

Kad nors pašarų būtų iki valios, o dabar kiekvienai metal trūkumas. Nebent šiais metais būtų geriau, jei visą derlių laiku suspėtų sutvarkyti.

Užpraeitais metais karvidė buvo neįrengta, praeitą žiemą karvės žiemą nebaigtoji rengti karvidę. Kad nors lu-

bos būtų sutvarkytos. Trečia dalis lubų—lentos plikos, užpilti jas reikia. Šlakas čia pat, Subačiaus stotyje, tai ko gi neatvežti. Bet kur tau, argi kam karvidę galvoj.

Durys taip pat ne durys, o blogi vartai, tarp kiekvienos lentos suglaudimo plyšys šviečia. Dėl to praeitą žiemą karvidę taip šalta buvo, kad galvijai vos nesusalo.

Reikėtų, kad viso to nebūtų, kad kolūkio valdyba daugiau susirūpintų karvių melžėjų ir piemenų darbu, kad karvidę žiemojimui būtų paruošta, užbaigta rengti, kad žiemai būtų sukaupta pakankamai pašarų.

Visų žemės ūkio artelės narių pareiga sudaryti sąlygas, kad visuomeniniai gyvuliai socialiai ir šilčiau žiemotų.

Linai nurauti

Šiais metais lukontiečiai kruopščiai prižiūrėjo linų pasėlius visame 30 ha plote. Todėl užderėjo geras derlius. Vien dėl to ir juos rauti teko rankomis. Pirmieji linarutę baigė II ir IV laukininkystės brigadų žemdirbiai. A. Samuolytė, E. Gusevičienė.

A. Ziminskas

Laivų statyba — jauniausia Tarybų Lietuvos pramonės šaka. Tik 1952 metais buvo nuleistos į vandenį pirmosios jūrų baržos, o dabar Šiaurės Atlanto vandenį raižo 16 vidutinių žvejybos tralerių. Nuo šio laiko: Lietuvos laivų remonto gamykloje neseniai pastatytas traleris „Krasnovodskas“.

L. Morozovo nuotr.

(ELTA).

Moksleivių parama kolūkiui

Subačiaus vidurinės mokyklos vyresniųjų klasių moksleiviai padeda „Pirmūno“, „Lukonių“, „Aukštaičių“ kolūkių žemdirbiams derliaus nuėmimo ba-

ruose: rauna linus, dirba prie silosavimo, kūlimo, veža javus į daržines.

Gerai dirba N. Šašytė ir kiti moksleiviai.

A. Ličkus

PAS MŪSŲ KAIMYNUS

LKP VI suvažiavimo vardo kolūkyje javai nuo 223 ha ploto suvežti ir sukrauti į klojimus bei stirtas. Pastaruoju metu, išnaudojant kiekvieną giedrą dieną, kolūkyje spartinami kūlimo darbai. Nuo šio laiko: kūlimas St. Rimkaus vadovaujamoje brigadoje.

Masiškai pradėti bulviakasi

Vykdydami TSKP XX suvažiavimo nutarimus, respublikos bulvių augintojai nuveikė didelį darbą bulvių gamybai padidinti. Bulvių pasėlių plotai padidinti, palyginti su praeitais metais, 3,4 tūkstančio hektarų, išplėsti veislinių pasėlių plotai. Laukiamas bulvių derlius beveik dvigubai viršys praeitų metų derlių.

Daugelyje kolūkių gausus derlius išaugintas dideliuose plotuose. Alvyto MTS zonos S. Neries vardo kolūkyje 87 hektarų plote laukiamas derlius po 120 centnerių iš hektaro, o Kapsuko MTS J. Laukaitytės vardo žemės ūkio artelėje 35 hektarų plote derlius sieks po 160 centnerių iš hektaro. Toks derlius—atkaklaus bulvių augintojų darbo rezultatas.

Greta to dar yra kolūkių, kurie neskiria reikiamo dėmesio bulvių gamybos vystymui. To išdavoje jie gauna mažą derlių. Seredžiaus MTS aptarnaujamuose P. Cvirkos vardo ir K. Poželos vardo kolūkiuose bulvių derlius sudaro tik po 25—30 centnerių iš hektaro.

Oro sąlygos rugpiūčio pabaigoje ir rugsėjo pradžioje buvo labai palankios bulvių vegetacijai, ir bulvės šiuo metu visiškai mažai tepriaugo. Dabar, kai oro temperatūra naktimis sumažėjo iki 4—6 laipsnių, daugelyje vietų bulvienojai išdžiūvo, jų vegetacija nutrūko. Atėjo masinio bulvių kasimo laikotarpis.

Dėl dažnų kritulių padidėjęs drėgnumas sudaro palankias sąlygas grybelinėms bulvių ligoms—fitoforai, susnail ir kitoms—vystytis. To išdavoje, sklypuose, kurie yra slėniose vie-

tose, bulvės pradeda pūti, ir, suvėlavus jų kasimą, gali būti didelių derliaus nuostolių. Kolūkių ir MTS uždavins dabar yra trumpiausiais terminais nukasti bulves ir neleisti, kad būtų derliaus nuostolių.

Bulviakasis — daug darbo reikalaujantis laikotarpis. Kasant bulves reikia panaudoti visas bulvių kasimo mašinas, kurios yra mašinų-traktorių stotyse ir kolūkiuose, o taip pat įtraukti į šį darbą maksimalų skaičių kolūkiečių, kaimo gyventojų, vyresniųjų klasių mokinių.

Visų pirma reikia kasti bulves tuose sklypuose, kur bulvienojai jau išdžiūvo, o taip pat ir tuose sklypuose, kur bulvių gumbai ligoti.

Bulviakasio sėkmė daug kuo priklausys nuo sumanaus darbo organizavimo. Kiekvienoje kolūkių laukininkystės brigadoje reikia nustatyti atskirų sklypų nukasimo eilę, išskirti sklypus, kur derlių galima nuimti bulvių kasimo kombainais arba bulvių kasimo mašinomis. Kad mašinos būtų panaudotos našiai, reikia parinkti lygius sklypus, be akmenų dirvoje, kur bulvės pasodintos 70 centimetrų tarpueiliais.

Normaliam vieno kombaino „KKR-2“ darbui reikia turėti ne mažiau kaip 200 pntinių. Visos per dieną iškastos bulvės turi būti tą pačią dieną išvežtos iš lauko. Tuo tikslu kiekvienam kasimo agregatui reikia priskirti pakankamą skaičių kolūkiečių—kombainui 16—20 žmonių, bulvių kasimo mašinai „TEK-2“ — 40—50 žmonių. Kasant bulves plūgu taip pat negalima nukasti bulves.

Reikia kruopščiai kontroliuoti darbų kokybę, neleisti, kad dirvoje liktų bulvių. Jeigu kvadratiname metre lieka bent trys bulvės, tai hektare bus prarasta 15—20 centnerių bulvių.

Nukasus bulves reikia organizuoti jų perirkimą ir džiovinimą. Renkant išartas bulves pas kiekvieną rinkėją turi būti dvi pintinės: į vieną reikia dėti didelės, sveikas bulves, o į kitą—smulkias, sužalotas arba ligotas bulves.

Visas derlius iš rūšinių bulvių pasėlių, o taip pat bulvių derlius iš veislinių sklypų turi būti panaudotas tik sėklai. Kiekviename kolūkyje nuo pirmųjų bulviakasio dienų reikia organizuoti sėklinių fondų supylimą skaičiuojant po 27—30 centnerių hektarui. Supilant sėklą reikia atsižvelgti į tai, kad bulvių pasėliai 1957 metais, palyginti su šiais metais, turi būti išplėsti 40—45 procentais. Sėklinėms bulvėms laikyti žiemą reikia gerai paruošti saugyklas, jas atremontuoti ir išdeziniekuoti. Bulvėms kapčiuose laikyti reikia parinkti sklypus aukštesnėse vietose, apsaugotose nuo vėjo.

Mašinų-traktorių stotys ir kolūkių valdybos turi nedelsiant organizuoti masinį bulvių derliaus nuėmimą, nukasti jas be nuostolių ir trumpais terminais, užbaigti bulviakasi ne vėliau kaip spalio 10 d. Labai svarbu taikyti kolūkiečiams ir kitiems bulviakasyje dalyvaujantiems asmenims materialinio skatinimo priemones. Tai įgalins paspartinti bulvių kasimo darbus.

Agr. V. Gorinovas

TARYBINĖ STATYBA

Kultūrinį-masinį darbą mieste —
į aukštesnį lygį

(Iš Kupiškio miesto DŽD Tarybos VIII sesijos)

Aštuntoje Kupiškio miesto DŽD Tarybos sesijoje buvo apsvaistytas labai aktualus klausimas — „Dėl paskaitinio-propagandinio darbo ir meninės saviveiklos išvystymo Kupiškio mieste“.

Jau pats pranešėjas kultūros namų direktorius drg. Kazlauskas savo kalboje pripažino, kad kultūrinis-masinis darbas miesto gyventojų tarpe apleistas. Iki šiol neatlieka savo tiesioginių funkcijų kultūros namai. Prie jų veikia tik, palyginti, labai negausus (12 narių) ir kol kas nedarnas tautinių šokių ratelis. Apmirusi ir moterų choro veikla: nereguliariai vyksta repetitijos. Iki balandžio mėn. kultūros namai neturėjo meno vadovo.

Deputatas drg. Užtupaitė savo papildomame pranešime pabrėžė, kad, ypač mieste, apleistas paskaitinis darbas. Lektoriumas prie kultūros namų egzistuoja tik popieriuje. Be to, lektorijų darbas neplanuojamas. Visai neveikia kino lektoriumas. Nuo gegužės mėn. 15 dienos miesto

dirbantieji negirdėjo nė vienos paskaitos, nematė savi-veiklininkų scenoje. Dar tik kūrimsi stadijoje dramos ratelis, panašioje būklėje ir moterų ansamblis. Drg. Užtupaitė pažymėjo, kad kultūrinio-masinio darbo pagerinimui mažai iniciatyvos rodo patys kultūros namų darbuotojai, su drg. Kazlausku priešakyje. Jų pačių nekulūringas elgesys užima ne organizacinį, bet priešingą vaidmenį visuomenėje.

Savo pasisakymuose deputatai drg. drg. Daukantas, Siaurys, Gubinas ir kt. aštriai kritikavo kultūros namų darbą, nurodė trūkumus, pasiūlė priemones kultūrinio-masinio darbo pagerinimui.

Svarstyta klausimu sesija priėmė atitinkamą sprendimą. Sesija atleido iš miesto DŽD vykdomojo komiteto pirminko pareigų drg. Vitonį, ryšium su jo perėjimu dirbti į kitą darbą, paskirdama miesto DŽDT vykdomojo komiteto pirminku drg. Pavilonį.

P. Matačiūnas

Mums RAŠO

Jų vieta mokyklos suole

Visiems mūsų šalyje atdaros mokyklų durys. Nuo 7 iki 17 metų amžiaus vaikams ne tik užtikrinta, bet privaloma vieta mokyklos suole. Bet Adomynės apylinkėje į tai nekreipiama dėmesio, nesirūpinama jaunimo švietimu, auklėjimu. Daug privalomojo mokyklinio amžiaus paauglių dirba

įvairiuose darbuose kolūkinėje gamyboje. Štai, vien „Adomynės“ kolūkyje dirbančioje Skapiškio MTS traktorinėje brigadoje prikabinėtoji dirba Aloyzas Žilinskas, Jurgis Gavėnavičius, Albinas Braknė ir J. Raščius. Nė vienas iš jų nebaigė septynių vidurinės mokyklos klasių. Moka tik rūkyti ir

girtuokliauti. Įdomu, ką galvoja jų tėvai? Nejaugi Adomynės apylinkės Taryba, čia pat esančios septynmetės mokyklos vadovybė, taip pat Skapiškio MTS vadovai nežino, kad šių ir į juos panašių jaunuolių vieta ne vien prie plūgo, bet ir mokyklos suole.

S. Bitautas

Negalima surasti

Kolūkiečiai brangi kiekviena minutė rudens darbų metu. Bet tai, matyt, nesvarbu Rudilių apylinkės vadovams (pirminkas K. Valma, sekretorius A. Liktoras). Ne tik jie patys nuolat gaisina ir kolūkie-

čius. Iki nustatytų terminų apylinkės vykdomasis komitetas turi priimti iš kolūkiečių žemės ūkio bei draudimo mokesčius.

— Kaip gi sumokėsi, — skundžiasi kolūkiečiai, — jei kasdien aplankome apylinkės Tarybą ir visuomet jos būstinės duris randame užrakintas.

Vien dėl to gaisrame ištisas dienas, o norėtusi tuo laiku kolūkyje padirbėti.

Apylinkės vadovai teisinasi, kad niekad nesibaigia jiems reikalai rajono centre. Kolūkiečiai klausia:

— Kur gi, jus, draugai vadovai, pagaliau surasti?

V. Jazminys

Kregždienė dirba blogai

„Laukų spartuolio“ kolūkio I ir II laukininkystės brigadų nariai nepatenkinti savo laiškininkės Kregždienės darbu. Ir kas gi gali būti patenkintas, jei ji dirba nesąžiningai. Štai, A. Mažeikai Kregždienė atnešė sutrintą, apdraskytą laišką visu mėnesiu

pavėluotai ramiai pasiteisindama, kad laiškas buvęs kažkur tai užsimetęs. Panašaus likimo susilaukė L. Dūdai, seserims Vaitiekūnaitėms ir kitiems adresuoti laišškai, kurie ne tik pavėluotai pristatomi, bet dar prieš tai Kregždienės perskaitomi.

Ne geriau ir su laikraščiu bei žurnalų pristatymu, kurie neišnešiojami prenumeratoriams, o paliekami pirmame pasitaikiusiame kieme.

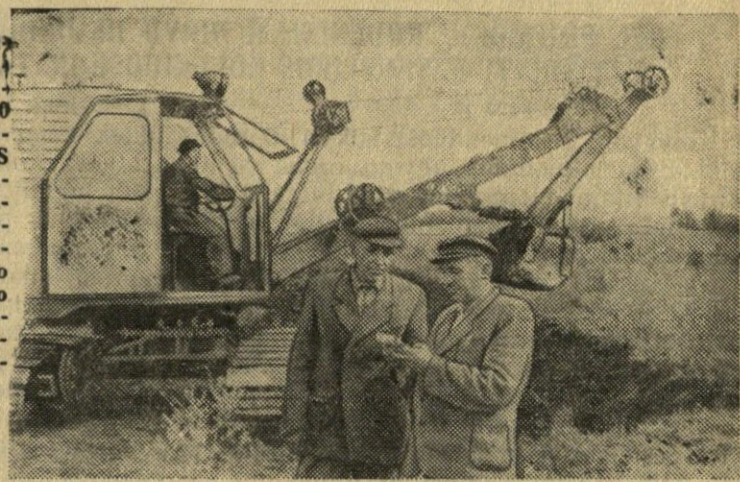
— Tokio laiškininko mums nereikia, — drąsiai ir teisingai sako kolūkiečiai.

P. Kežys

Sedos rajono „Varduvo“ kolūkyje atliekami dideli melioravimo darbai. Šiemet artelės nariai nusausino daugiau kaip 300 hektarų pelkėtos žemės. Kolūkiui daug padeda Sedos MTS mechanizatoriai. Jie jau nusausino daugiau kaip 150 hektarų pievų. MTS ekskavatorininkas A. Buta, kasdien išima po 220—240 kubinių metrų grunto (norma—180). Nuotraukoje: kolūkio pirmininkas K. Valsiliauskas (dešinėje) ir ekskavatorininkas A. Butas.

L. Morozovo nuotr.

(ELTA).

Kūriniai apie kolūkinį kaimą

Daug naujo, kilnaus ir gražaus atnešė kolūkinė santvarka į mūsų gimtąjį kraštą! Visam laikui dingio šurpi praeitis, kai Lietuvos darbo valstietis buvo pasmerktas neišbrendamam skurdui, kai šiuo skurdu savo gerovę grindė buožė, dvarininkas, pirklys. Visa tai atsispindi geriausiuose Tarybų Lietuvos rašytojų kūrinuose, kuriuose pasakojama, kaip darbo valstiečiai, Komunistų partijos vadovaujami, palaužė pikčiausių lietuvių tautos priešų—buožių bei buržuazinių nacionalistų pasipriešinimą ir sukūrė kolūkinę santvarką.

Ryškūs vaizdai apie kolektyvizacijos pradžią Lietuvoje nupiešti J. Avyžiaus apysakoje „Palikimas“. Pagrindinis šio kūrinio veikėjas—atsilikęs vargingas valstietis Tomas Noreika pradžioje žiūri į kolūkį su nepasitikėjimu. Buožės paveiktas jis net nusikaltimą padaro — pasisavina kolūkio lentas. Tuo jis kenkia kolūkiui. Tik po kurio laiko Tomui Noreikai atsiveria akys, ir jis pamato, į kokią balą buvo įstūmęs jį kolūkinės santvarkos priešai. Po to Noreika tampa sąžiningu kolūkiečiu ir savo darbu prisideda prie kolūkio stiprinimo, kolūkiečių gerovės kėlimo. Kitoje apysakoje, pavadintoje „Garbė“, J. Avyžius parodė kolūkinio kaimo jaunimą, dirbantį mašinų-traktorių stotyje. Autorius įdomiai pavaizdavo traktorininką Šemerį, kuris buvo neblogas darbininkas, bet savanaudis kolektyve. Demaskuodamas privačiasavininkišką pažiūrą į darbą, J. Avyžius palietė reikšmingus komunistinio sąmoningumo klausimus.

Kolūkine tema J. Avyžius yra sukūręs daug apsakymų ir apybraižų. Neseniai „Pergalės“ žurnale išspausdintoje J. Avyžiaus meninėje apybraižoje „Upės ir krantai“ vaizduojami reikšmingi pasikeitimai kaime pastaraisiais metais, kai buvo pasmerktas asmenybės kultas, kai plačiosios liaudies masės dar su didesniu aktyvumu ėmė kovoti už kolūkių stiprinimą.

Nemaža apsakymų kolūkine tema yra parašęs J. Baltušis. Pavyzdžiui, apsakyme „Sąžinė“ rašytojas vaizdžiai parodė kovą su priešiškais kolūkinei santvarkai elementais, prasiskverbusiems į kolūkį. Šioje kovoje aktyviai pasireiškęs eilinis kolūkietis Šilinis užsitarnauja didelį autoritetą kolūkiečių tarpe. Jis tampa sumaniu kolūkio vadovu. Ap sakyme „Kaip atkerėjo vinkšną“ J. Baltušis vaizduoja kolūkinį kaimą liaudies pasakos forma.

Vienas žymiausių lietuvių poezijos kūrinių, atspindinčių pirmuosius kolūkinės statybos metus Lietuvoje, yra T. Tilvyčio poema „Usnynė“. Nors šioje poemoje darbo valstiečių gyvenimas yra parodytas įvairiais laikotarpiais (prieškariniais ir hitlerinės okupacijos metais), tačiau kova už kolūkinės santvarkos pergalę Lietuvoje pavaizduota gana plačiai. Priešakinių darbo valstiečių mintys ir jausmai ryškiai atsispindi Jono Usninio, Šeduikio, Onos Repšytės ir kitų veikėjų paveiksluose. Valstietis Šeduikis, stodamas į kolūkį, rašė:

„Norėčiau... kol dar gyvas...“

Kai bus Usnynė pirmas kolektyvas...“

Pasižadėt pirmuoju stot nariu.“

„Usnynė“ T. Tilvytis vaizduoja naujojo kolūkinio kaimo buitį, elektrinės statybą, melioracijos ir statybos darbus, jautriai piešia eilinius kaimo žmones.

Įdomiai moters-kolūkietės paveikslas nupieštas V. Valsiūnienės poemoje „Veronika“. Paprasta kaimo valstietė Veronika Tamulienė, kitados gyvenusi žlaurioje išnaudotojų priespaudoje, kolektyvizacijos metais tampa energinga naujo gyvenimo statytoja. Kai buržuaziniai nacionalistai nužudo jos vyrą, Veronika nedvejodama stoja į jo vietą ir visomis jėgomis kovoja už kolūkių stiprinimą. Šios moters-kolūkietės paveiksle įkūnyti tokie bruožai, kurie yra būdingi Lietuvos kolūkietėms.

„Tau partija šviesųjį kelią parodė
Ir vedė ne kartą kaip motina vaiką,
Ne kartą sunkioj valandoj tave guodė,
Išmokė vergovę nublokšti šalin
Ir prietarų tamsą po kojom pamint.“

—sako poetė apie moterį—kolūkietę. Poemoje įtikinamai parodyta, kad tik tarybinės santvarkos sąlygomis valstietė Veronika Tamulienė galėjo būti išrinkta Aukščiausiosios Tarybos deputate, tapti plačiai visame krašte žinoma kolūkiete.

Kalbant apie kolūkinio kaimo atspindį lietuvių literatūroje pažymėtinas E. Mieželaičio kūrinys „Broliška poema“. Ši poema, skirta tautų draugystės temai, ryškiais vaizdais atskleidžia kolektyvinio darbo jėgą. Kūrinio pagrindas paimtas tikras faktas—tarpo kolūkinės hidroelektrinės „Tautų draugystė“ statyba prie Druškių ežero, kur ribojasi trys broliškos tarybinės respublikos—Lietuva, Baltarusija ir Latvija. Poemoje pagrindinis dėmesys sutelktas į tai, kaip kolūkinės santvarkos sąlygomis vystosi ir stiprėja žmonių draugystė, kaip vietoje nacionalistinių rietenų „Žmogus su žmogumi kitu kaip broliu suartėja“.

Prieš kurį laiką iš spaudos išėjęs J. Usačiovo romanas „Nemunas laužia ledus“ atskleidė tokias pirmųjų kolektyvizacijos metų tikrovės puses, kurios iki šiol silpnai buvo paliestos arba visiškai nepavaizduotos. Tai visų pirma pasakytina apie aštrią klasių kovą Lietuvos kaime, apie buržuazinių nacionalistų bei reakcingosios dvasininkijos moralinį veidą. Autoriaus nupiešti įvykiai ir žmonės skatina vertinti ir saugoti iškovotus kolūkinės santvarkos laimėjimus, žadina budrumą.

Čia apžvelgėme tik pačius stambiausius lietuvių rašytojų kūrinius apie kolūkinio kaimo gyvenimą. Kolūkinis kaimas atsispindi eilės kitų rašytojų apsakose ir apsakymuose, meninėse apybraižose ir eilėraščių rinkiniuose, o taip pat dramaturgijos ir kino dramaturgijos kūriniuose. Su vertingais kūriniais kolūkine tema pasirodo kai kuriuose rajonų laikraščiuose pradedantieji literatai.

Kūriniai kolūkine tema padeda plačiosioms skaitytojų masėms giliau suprasti kolūkinės santvarkos pranašumus, jie kelia socialistinį sąmoningumą, mobilizuoja kolūkinę valstietiją naujoms darbams vykdančiam istorinius partijos XX suvažiavimo nutarimus.

J. Balkus

Lietuvos KP Centro Komitete ir Lietuvos TSR Ministrų Taryboje

DĖL PRIEMONIŲ RUDENINIAM DIRVŲ IR JUODŲJŲ PŪDYMŲ SUARIMUI
UŽTIKRINTI RESPUBLIKOS KOLŪKIUOSE IR TARYBINIUOSE ŪKIUOSE

(Atkelta iš 1 psl.).

Kolūkiams rekomenduota taikyti už rudeninį dirvų ir juodųjų pūdymų arimą skatinamąjį artojų ir laukininkystės brigadų brigadininkų darbo apmokėjimą, vadovaujantis konkrečiomis kiekvieno kolūkio sąlygomis.

Partijos rajonų komitetai, rajonų vykdomieji komitetai, mašinų-traktorių stočių, kolūkių ir tarybinių ūkių pirminės partinės organizacijos privalo plačiai išvystyti kolūkiečių, mašinų-traktorių stočių ir tarybinių ūkių darbuotojų socialistinį lenktyniavimą, kad kuo greičiausiai ir aukščiau agrotechniniu lygiu būtų užbaigtas rudeninis ir juodųjų pūdymų arimas.

Nutarta įsteigti respublikinę Garbės lentą „Tiesos“, „Soyetskaja Litva“, „Valstiečių laikraščio“, „Červony Štandar“ laikraščiuose. Į ją bus įrašomi pirmaujantieji rajonai, mašinų-traktorių stotys ir tarybiniai ūkiai, sėkmingai iš rudens ariantieji dirvas ir juoduosius pūdymus. Į respublikos Garbės lentą bus įrašoma pagal darbo rezultatus per ataskaitinį penkiadienį: rajonai ir mašinų-traktorių stotys — Lietuvos TSR Žemės ūkio ministerijos teikimu, tarybiniai ūkiai — respublikos Tarybinių ūkių ministerijos teikimu.

Išsteigtos 83 premijos po tūkstantį rublių

kiekviena kolūkiams, — po vieną premiją kiekvienam rajonui, trys premijos — po 2.000 rublių — mašinų-traktorių stotims, dvi premijos po 1.000 rublių tarybiniams ūkiams ir penkios premijos po 500 rublių — traktorinėms brigadoms, kurios pirmosios pirma laiko įvykdys dirvų ir juodųjų pūdymų rudeninio arimo planą puikia darbo kokybe, geriausiems mechanizatoriams ir kolūkiečiams premijuoti už rudeninio dirvų ir juodųjų pūdymų arimo darbus.

Premijos bus įteikiamos mašinų-traktorių stotims ir traktorinėms brigadoms respublikos Žemės ūkio ministerijos kolegijos nutarimu, tarybiniams ūkiams — Lietuvos TSR Tarybinių ūkių ministerijos kolegijos nutarimu kartu su Respublikiniu žemės ūkio darbininkų ir tarnautojų profsąjungos komitetu ir kolūkiams — partijos rajonų komitetu ir rajonų vykdomųjų komitetų nutarimu.

Partijos rajonų komitetams ir rajonų vykdomiesiems komitetams rekomenduota įsteigti rajonų laikraščiuose rajonines Garbės lentas, į kurias bus įrašomi pirmaujantieji kolūkiai, traktorinės ir laukininkystės brigados, pirmaujantieji traktorininkai ir artojai, sėkmingai iš rudens ariantieji dirvas ir juoduosius pūdymus pagal penkiadienio darbo rezultatus.

Tarybų tautinė apžvalga

Pasaulio tautos smerkia kolonijinį plėšikavimą

Šiuo metu viso pasaulio pažangioji visuomenė pasipiktinusi stebi provokacinius Anglijos, Prancūzijos ir JAV veiksmus, nukreiptus prieš Egiptą. Vakarų valstybės žūt būt nori užvaldyti priklausantį Egiptui Sueco kanalą. Melagingai prisidengdami „Laivybos Sueco kanalu laisvės“ ir „savo tautiečių interesų“ išsaugojimu, Vakarų valstybės grasina Egiptui. Jos telkia prie Egipto savo sausumos kariuomenę, karines jūrų ir karines-oro pajėgas, ruošdamosios užpulti Egiptą.

Kaip žinoma, Egiptas atmetė „penkių komiteto“ reikalavimus — perduoti valdyti Sueco kanalą Vakarų valstybėms pagal „Daleso planą“. Egiptas nenori atsisakyti ir niekad neatsisakys savo suvereninių teisių Sueco kanalo atžvilgiu. Tuo pat metu Egiptas sutiko derėtis su suinteresuotomis valstybėmis laivybos Sueco kanalu laisvės užtikrinimo klausimu. Egipto pasiūlymui sušaukti tarptautinę konferenciją pritaria 20 valstybių, tame tarpe Tarybų Sąjunga, Indija, Kinija, Indonezija ir kt. Tačiau Vakarų valstybės nenori taikiai išspręsti Sueco klausimą. Jos kuria taip vadinamąją „Sueco kanalo naudotojų asociaciją“. Už tos „asociacijos“ stovi Anglijos, Prancūzijos ir JAV monopolistai, kurie nori šeiminkauti Egipto teritorijoje bei tęsti kolonijinį plėšikavimą Artimuosiuose ir Viduriniuose Rytuose.

Tarybų Sąjungos pozicija Sueco klausimu išsamiai išdėstyta rugsėjo 16 d. paskelbtame Pareiškinge. Tarybinės vyriausybės Pareiškinge dar kartą primygtinai reika-

laujama išspręsti Sueco klausimą taikiu būdu, atsižvelgiant tiek į teisėtus Egipto interesus, tiek ir į visų suinteresuotų valstybių, kurios naudojasi kanalu, interesus. Tarybų Sąjunga palaiko Egipto pasiūlymą išspręsti klausimą derybų keliu ir yra pasirošusi dalyvauti tarptautinėje konferencijoje Sueco klausimu. Pareiškinge pabrėžiama, kad Vakarų valstybių, kurias palaiko Jungtinės Amerikos Valstybės, kariniai pasirošimai siekiant daryti spaudimą Egiptui, nesuderinami su SNO įstatais. Tuo tarpu SNO sukurta visų, ypač didžiųjų valstybių pastangomis, kaip tik tam, kad užtikrintų taiką ir tautų saugumą.

Egipto visuomenė karštai sveikina Tarybinės vyriausybės Pareiškingą. Visi laikraščiai smulkiai išdėstė Pareiškingą matomose vietose ir stambiomis antraštėmis. Laikraščiai su dideliu pasitenkinimu rašo, kad Tarybų Sąjunga ryžtingai smerkia karinius pasirošimus, kurių ėmėsi Anglija ir Prancūzija, tiesiogiai remiamos JAV. Laikraštis „Al-Achram“ pabrėžia, kad Vakarų valstybių susitarimas nedelsiant įsteigti Sueco kanalo naudotojų asociaciją yra „rimta provokacija ir pasirošimas griebtis jėgos pažeidžiant SNO įstatus“.

Didelį susidomėjimą ir karštą pritarimą sukėlė Tarybinės vyriausybės Pareiškingas Indijos spaudoje. Laikraštis „Taims of India“ išspausdino Pareiškingą antrašte: „Rusija smerkia grasinimus Egiptui“. Laikraštis pabrėžia, kad Tarybinės vyriausybės nuomone Anglijos ir Prancūzijos grasinimai Egiptui sudaro pavojų taikai ir yra nesuderinami su SNO principais. Laikraštis „Steitsmen“ ypatingai pabrėžia tas pareiškingo vietas, kur kalbama, kad taikos pažeidimas Artimuosiuose ir Viduriniuose Rytuose negali nepaliesiti Tarybų Sąjungos saugumo interesus ir kad Sueco kanalo naudotojų asociacijos sudarymo planas laikomas pavojinga provokacija. Sirijos laikraštis „Ar-Rai Al-Am“ pabrėžia, kad Tarybinės vyriausybės Pareiškingą Damaske politiniai sluoksniai laiko svarbiausiu pastarojo meto įvykiu. „Kaip tik tokio pareiškingo, — nurodė Sirijos parlamento sekretorius Abdelis Latyf Junesas, — laukė arabų sluoksniai iš Tarybų Sąjungos. Jie buvo įsitikinę, kad Tarybų Sąjunga kartu su visomis kitomis valstybėmis, remiančiomis tautų laisvę, stotį Egipto pusę jo sunkioje nacionalinėje kovoje prieš imperializmą“.

Vakarų valstybių kolonijinius plėšikiškus veiksmus vieningai smerkia viso pasaulio taiką mylinčios tautos ir vis ryžtingiau remia Egiptą.

E. Skolovienė

Čiuożyklos ledo aikštė — tarp gėlių

Maskvoje, „Sokolnikų“ kultūros ir poilsio parke atidaryta dirbtinio ledo čiuożykla.

Neįprastai atrodo čiuożykla, apsupta žaliuojančių medžių ir rudėninių gėlių. Dirbtinis ledas, esantis tiesiog po atviru dangumi, saulės spindulių nušviestas spindi daugybe deimantų. Ledas guli ant vadinamųjų akumuliacinių šaldomųjų plokščių. Dabar, daugiausia čia treniruojasi sostinės ledo ritulio komandų meistrai ir čiuożykai-figūrininkai.

(TASS-ELTA).

Kasmet plečiasi Lenkijos Liaudies Respublikos tarptautiniai prekybos ryšiai. Neseniai Norvegija pirko Lenkijoje 500 „Varšava“ markės lengvųjų automobilių. Nuotraukoje: Gdynės uoste. Pirmoji į Norvegiją siunčiamų automobilių partija.

Uklejevskio (Centrinė Lenkijos foto agentūra) nuotr.

P R A N E Š I M A S

apie gyvulininkystės produktų paruošų ir supirkimo plano vykdymą rajono apylinkėse 1956 m. rugsėjo mėn. 20 d. (procentais)

Eil. Nr.	Apylinkės pavadinimas	Mėsa	Pienas	Kiaušiniai	Vilna
1.	Gyvakarai	77,8	90,7	98,1	92,3
2.	Noriūnai	74,2	75,7	93,4	77,6
3.	Aukštupėnai	68,0	126,5	69,1	76,1
4.	Rudiliai	66,7	117,2	66,6	83,3
5.	Nociūnai	63,3	133,6	85,8	85,9
6.	Palėvenėlė	53,5	212,8	72,3	85,5
7.	Palėvenė	53,0	156,4	82,0	71,3
8.	Vėželiai	49,1	115,3	86,9	81,2
9.	Subačius	45,1	117,7	142,8	77,3
10.	Puožas	43,5	159,6	78,5	65,3
11.	Intapai	41,9	78,2	77,8	79,7
12.	Adomynė	36,8	284,8	98,4	72,7
13.	Viluiniai	34,5	301,9	65,5	87,0
14.	Šimonys	31,7	74,9	131,7	47,6

CSV Kupiškio rajono inspektorius

Trumpa užsienio

- **Japonija.** Kaip praneša Reuterio agentūros Tokio korespondentas, Japonijoje išsiveržė du stambiausi vulkanai: Asama (Centrinė Japonija) ir Sakuradžima (Kiusiu sala).
- **Filipinai.** Filipinų rajone siaučiantis taiūnas padarė daug žalos šalies rytinėje dalyje. Eilėje rajonų su-

naikintas derlius. Daug gyventojų liko be pastogės.

- **Indonezija.** Po Bulgarijos ir Indonezijos vyriausybės derybų buvo pasiektas susitarimas užmegzti diplomatinis santykius tarp Bulgarijos Liaudies Respublikos ir Indonezijos Respublikos.

Iš teismo salės

Pelnyta bausmė

Puikiai pažinojo Čkalovo gatvės gyventojai Juozą Laužiką, kaip nepavyzdinę šeimos galvą, vaikų tėvą. Pagaliau ir jam pačiam įgriso šeimos židyns: metė žmoną, išsižadėjo vaikų. 1953 m. lapkričio mėn. 21 d. Kupiškio rajono Liaudies teismas, peržiūrėjęs jo žmonos Valės skundą, iširusios šeimos galvą Juozą Laužiką pripažino kaltu ir atiteisė iš jo alimentus dviejų vaikučių išlaikymui. Tačiau Laužikas nesiskaitė su teismo sprendimu ir vengė mokėti alimentus. 1955 metais alimentų įsiskolinimo padengimui buvo parduotas jo gyvenamas namas. Bet ir po to Laužikas nenorėjo padėti savo vaikučiams, užsiimdamas privačiais darbais, vengė alimentų mokėjimo. Už tai rajono prokuratura Juozą Laužiką patraukė baudžiamojon atsakomybėn pagal RTFSR BK 158 str. Š. m. rugsėjo 18 d. Kupiškio rajono Liaudies teismas, išžiūrėjęs Laužiko Juozo, s. Juozo, baudžiamąją bylą, pripažino jį kaltu pagal RTFSR BK 158 str. ir nubaudė vienais metais laisvės atėmimo.

K. Lunius

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

E K R A N A S

Kinoteatras „A U Š R A“
„Tarnyba“ — rugsėjo mėn. 27—28 d. d.
„Lemiamos minutės“ — rugsėjo mėn. 29—30 d. d.

Pradžia 20 val. 30 min.

Kupiškio vartotojų kooperatyvo darbuotojų kolektyvas reiškia gilią užuojautą bendradarbiui

DIDŽPETRIUI JUOZUI,
jo sūnui mirus.